

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.381 van 16 september 2014
in de zaak A. 213.268/XII-7726**

In zake: de BV E.T. EURO TRADE NEDERLAND, vennootschap naar
Nederlands recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bruno De Winter en Carlo Van Caekenberg
kantoor houdend te 9000 Gent
Stapelplein 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE VERVOERMAATSCHAPPIJ – DE LIJN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Lindemans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 augustus 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Vervoersmaatschappij - De Lijn van 16 juli 2014, waarbij de opdracht voor de levering van hefboeken voor de entiteit Oost-Vlaanderen - Perceel B van de opdracht PG143500397C - toe te wijzen aan SEFAC voor een totaal bedrag van 310.700 euro, en de beslissing van 16 juli 2014 tot niet-gunning van die opdracht aan BV E.T. Euro Trade Nederland”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 augustus 2014 en welke werd uitgesteld naar de terechtzitting van 9 september 2014, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbet Bombeke, die loco advocaten Bruno De Winter en Carlo Van Caekenberg verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Tim Souverijns, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Intrekking van de bestreden beslissingen

3. Met een beslissing van 3 september 2014 van de raad van bestuur van de verwerende partij is de bestreden beslissing van 16 juli 2014 ingetrokken.

De vordering is bijgevolg zonder voorwerp, minstens heeft de verzoekende partij haar belang bij de vordering verloren.

De vordering wordt dan ook verworpen. Het past de kosten inzake het rolrecht, ten belope van 200 euro, in de gegeven omstandigheden ten laste van de verwerende partij te leggen.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4.1. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 2.800 euro.

4.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige.

Dit artikel 67, § 1, bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de intrekking van de bestreden beslissing van 16 juli 2014 als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd. In de beslissing tot intrekking wordt immers vermeld dat “de in het verzoekschrift geuite kritiek als ernstig zou kunnen worden weerhouden”.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is er geen reden om over te gaan tot een

verhoging of verlaging van het basisbedrag van 700 euro; door de intrekking is de gevoerde procedure beperkt gebleven tot de redactie van het verzoekschrift en de verzoekende partij voert geen omstandigheden aan die tot een andere beoordeling zouden moeten leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt de vordering.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 september 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest